Debreczen 1897. XXIV. évfolyam 15. sz. Kedd, január 19.

Előfizetési árak:
Egész évre 10.— frt
Félévre 5.— „
Negyedévre 2.50 „
Egy hóra 1.— „
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden nap, vasárnap kivételével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Főpiacz, a városházzal szemben.

Hirdetések:
Egy hasábos petit soronkint 5 krjával számittatnak.

Száraz ágon hallgatag ajakkal ....

Debreczen, január 10.

(D.) Hogy eszi egymást az ember! Mi az ellenzéket, az ellenzék pedig minket. Mi már ugy megettük az ellenzéket, hogy szinte restelljük, valamint hogy abban sem látunk nagy embertelenséget, ha az ellenzék vissza akarja magát enni. De hogy az egymás fülének ez a rágása, ez a harapdálás, ez a marakodás, mulatságnak nagy lenne? Hát komolyan nem állithajuk azt sem. Sőt ha őszinték akarunk lenni, be kell vallanunk, hogy ennél igazibb mulatságot is láttunk már!

És mégis képviselő akar lenni minden ember. Bezzeg nem panaszolja föl a hazának azt az adót, melyet ez uton az oltár háta mögé dobál. Nem mintha ellenfele szemében a szálkát meg nem látná, — de magáéban a gerendát soha! Avagy etetés, itatás, igéret és ámitás utján még az erkölcstelenséget is terjesztené, ő? Apponyi? Vagy hogy is mondjam csak Győry Elek? Inkább négy felé hagyná magát hasittatni ....

Hanem az ellenfél? Az aztán ismer határt! Jászberény Apponyista választóinak dicső nemzedéke tudná megmondani. Hogy ez a tiszta honfiui valódiság, ami ő bennük lakozott, széles e világon páratlan, hanem az Erdélyi emberei? „Unter aller Kritik!“

Az Erdélyi emberei pedig beadnak az Apponyi választása ellen egy petieziót, s egy hajszálon mulik, hogy az Apponyi szürét ki nem teszik a parlamentből. Már pedig a roszakarat se foghatja rá a tisztelt Házra, hogy a mandátumok tisztaságát illetőleg valami nagyon válogatós. És még is, még is . . .

Hallgatott is akkor az ő mandátumáról Apponyi mint egy süllő, hanem most! Most nézzen rá valaki, hogy ki a legény a csárdában!

És mintha nem édes mindnyájan igy volnánk Talán jó magunknak akarom pártját fogni? Annyira még nem tett vakmerővé a buzgóság. Amit mondani akarok, az: hogy miért akar még is minden ember képviselő lenni? Miért nem riad vissza a választásokkal kikerülhetlenül járó azon vesztegetés és korrumpálástól, melyet a haza szent nevében egyremásra ostoroz és egyremásra elkövet?

Még ha az olyan akar képviselő lenni, aki tudja, érzi, hogy lelkinyugalma feláldozásával hazájának tartozik? De holmi bikficzek és tökfilkók, kik a választásokra olykor minden vagyonukat elverik: mit akarnak azok ott? És még is ott akarnak lenni mind!

Szidják, korholják, gyalázzák a parlamentet, mégis bele vágyik valamennyi. És ha egyszer benn van? Hat ökörrel se lehetne ama társaságból, melyet gyülöletesnek hirdetett, kihuzatni.

Szó volt róla, hogy Horánszkyék meg Ugrontalan Ugronék annyira megharagudtak, hogy elmennek. De már annyira nem lehetne megharagitani őket! Nem azért szedtek össze a ládafiából minden garast és hét négyszög mértföldnyi területen minden bitet, hogy a keservesen megkapariott mandátumot Bánffy Dezsőnek adják oda. Mert kitelnék tőle, hogy elfogadja.

Rettenetes egy ember! Hogy pártját többségre emelje, bámulatos tevékenységet fejtett ki, annyira, hogy maga is megijedt az eseményektől. De mikor az egész ellenzék kezére járt. Amely kerületben Kossuth párti lépett föl, ott az Ugron párt vagy visszavonult, vagy a szabadelvü pártra szavazott és viszont. Ahol néppárti és kormánypárti lépett föl, a liberális elem mind a kormánypártra szavazott. A nemzeti pártot is az tizedelte meg, hogy néppárti volt a szaga. Ime a Bánffy Dezső erőszakoskodása és az a korrupczió, mely a választásokat jellemezte.

Korrupczió? Igen! Az a korrupczió, a mit az ellenzékiek egymás ellen elkövetnek. Az a korrupczió, melyet más nyelven árulásnak is szoktak nevezni. Fogja magát a harczban álló tábor egyik része és ott hagyja

TÁRCZA.

A szétvágott biblia.

Irta: **Könyves Tóth Kálmán.**

Apáról fiura szállott e régi könyv,
Örökbe vette át időnként a család.
Hullott reá, ki tudja hányszor s mennyi könyv?
S a fájó sziv meglelte abban balzsamát.

Kidőlt az édes jó anya s három fia
Szépen megosztozott igaz testvér gyanánt.
„Kié legyen az ősi, drága biblia?“
Közös kérdésök ez az osztozás után.

Szól az idősb: „engem, mint a család fejét,
Nem is illethet mást ez ősi hagyomány!“
A közbülső daczol: „az nem lehet tiéd,
Házad családtalan, se fiad se leány!“

A harmadik: sirból anyját idézi fel,
Esküre nyitja fel kezét és ajakát:
„Mikor még élt, arany- s gyémántgyürüivel
E könyvet anyánk titkon nékem adta át!“

„Vaksors hadd döntse el“, — ajánlja az egyik —
„Legyen azé e kincs kinek kártyája nyér!“
De a másik kettő kész menni késhegyig;
„Ez a szent könyv nem holmi koczka- s kártyabér!“

„Én egyszerü tanácsot adhatok, fiuk!“
Szólt biztatón egy régi ösmerős:
„Aranynál többet ér, ami eszembe jut;
Öreg papunk tanácsa üdvös és velős.
Kuszált az ügy, de ő kibontogatja majd,
S a jó egyetértés helyre is áll megint;
Százszor szerencsés az, aki szavára hajt.
Kövessétek ti is hiven, a mire int!“

Benyitnak a paphoz. Csordultig a panasz.
Szemökben égve ég a lázadó harag.
„Értem a baj okát, többnyire igy van az,
Ha három közt egy kincs osztatlanul marad.

„Csak *egy egész* e könyv, ugy-e kétségtelen?
Miként ott fönn a nap mindenkire ragyog,
S áldó sugár is mindenütt megjelen:
Anyátok ép ezért rendelést nem hagyott.
De hogy ne sujtson senkit a jogsérelem
S mind a három sajátjául birhassa azt:
Én e könyvet mindjárt háromfelé szelem,
S mindegyőtök nyer igy ebből egy-egy szakaszt!“

Széttépett biblia! iszonyu gondolat?
Nem sujtja-e rájok az itélet követ?
És egy pap tanácsol nekik mégis olyat!
Vagy egészben... de tépve ne legyen övék!

A pap veszi a kést... se szól, se hall, se kérd,
Gyorsan három felé szeli s igy adja át,
Mindegyiknek egy részt: „fiam! ezzel beérd,
Örökségül ezt hagyja idvezült anyád!

De azt a részt, melyet ki-ki külön kapott,
Három hónap multán mással cserélje fel.
Ez a cserélgetés hoz majd oly kamatot,
Mit megosztván: abból élet kalásza kel.

Nem dul közöttetek szivet ölő viszály,
Mig nálatok e szent könyv vándorlása tart,
Egyik házból kimegy, a másikhoz beszáll:
Eggyé lesz a *Három*; együtt véd és takar!“

A csunya férfi problémája.

Megemlékeztünk volt arról a kérdésről, a melyet egy hirlap vetett fel, feleletet kérvén olvasónőitől arra a kérdésre, hogy miért van a nem szép férfiaknak több sikerük a hölgyek körül mint a szépeknek.

Az e kérdésre beérkezett feleletek; közül a Munteán Polixena k. a.-ét találta legsikerültebbnek a biráló bizottság.

Itt közöljük azt a feleletet.

A problema sok kérdést provokál: Főkép azt nem jelölte meg a kérdező: Kit lehet szép férfinak tartani?

A férfi szépség sokkal inkább relativ fogalom, mint bármi más. Sokan a barna, sőt a czigányfekete, mások meg a szőke férfiakat tartják szépeknek.

A fekete férfiakat erős akarattal biró, szenvedélyes, izzó vérüeknek, a szőkéket szelid, nyájas, jószivü embereknek találom.

a csatatért, vagy az ellenféihez pártolt át.

De még nem hallottam olyan ellenzéki szónokot, a ki erről az oldalról támadta volna meg Bánffy Dezsőt; a ki a nagy idai csigányok őszinteségével bevallotta volna: Adtunk volna mi neked, csak el ne fogyott volna a puskaporunk! Hanem a helyett erőszakoskodással vádolják és ijesztgetik hogy nem beszélnek. A makranczos gyerek is ugy tesz, mikor látja, hogy a másik gyerek kezében nagyobb darab kenyér van. Hanem aztán csak megjön még is!

Addig lennénk mi szegény emberek a mig az ellenzék hallgatással győzi! Azért választatta volna be magát, hogy még csak haza se beszéljen, mikor azt várja tőle egész atyafisága? Azért áldoztak, küzdöttek, költöttek mellette, hogy még csak az ékes szólását se hallják? Hiszen azt merje megtenni, akar Péter, akar Pál! . . .

Ne is méltóztassanak attól félni! Daczára hogy aranyat érne a hallgatásuk! Nem birnák elviselni a lelkiösmeretükön, hogy azokért az áldozatokért, melyeket értük az atyafiság hozott, meg ne embereljék azokat egy dikcióval! . . .

Politikai hir.

Jósika nem mond le.

Jósika Samu báró, az ő felsége körüli miniszter állitólagos lemondási szándékára vonatkozó hirek, melyeket a „Magyarország“ közölt, *teljesen alaptalanok*. Jósika Samu báró csakis *gyengélkedése miatt vett rövid szabadságot* s az orvosok véleménye szerint nem sokára ismét el fogja foglalhatni állását,

Külföld.

Goluhovszki Berlinben.

Frigyes császár özvegye tegnap délben fogadta Goluhovszki külügyminisztert. *Goluhovszki* grófnak fogadása a lehető legmelegebb volt. A gróf már mult szombaton délután igen behatóan tanácskozott *Hohenlohe* herczeggel a kanczellári palotában. *Goluhovszki* gróf ugyanaz nap estére a császári kastélyba ebédre volt hivatalos s a császár az ebéd előtt ötnegyed óra hoszszáig értekezett vele. Ebéd után a császár a birodalmi kanczellár jelenlétében tovább folytatta a tanácskozást Goluhovszki gróffal. Ezek a tanácskozások a legnagyobb mértékben *kielégitő eredménynyel jártak*. A császár és Goluhovszki gróf tökéletesen megállapodtak, hogy milyen magatartást fognak követni általában és hogy a szőnyegre került kérdesekben is miképen fognak eljárni. Az nem igaz, hogy Muraviev kinevezése késztette Goluhovszki grófot berlini látogatására, sőt ez a kinevezés a berlini tanácskozásokon még csak *szóba sem került*. Goluhovszki gróf tegnap is több kiváló embert látogatott meg. A fekete sasrend ünnepén különösen kitüntették az osztrák-magyar államférfiut; a fekete-sasrend lovagjainak sorában s közvetlenül a legidősebbik rendlovag, *Blumenthal* gróf tábornagy után következett. A gróf tegnap a fehér teremben Blumenthal mellett a császári párral szemben ült. A császár ebéd közben Goluhovszkival koczczintott. A gróf *Radzivill* herczegnő vendége volt s kedden este utazik vissza Bécsbe.

Országgyülés.

Budapest, január 18.

A t. Ház ma folytatta a budgetvitát.

Helfy Ignácz szólott elsőnek és Kossuth Ferencz határozata mellett foglalt állást. Indokolásában a költségvetés realitását vonta kétségbe s hivatkozott azokra az általános és megszokott vádakra, melyek a kormány iránt való bizalmatlanság indokolásában közkeletüek.

Helfy után valóságos Paprika Jancsi mutatványokban volt része a t. Háznak. Zmeskál János beszélt s olyan tánczolást vitt véghez, hogy kevés volt neki a leghosszabb padok egyike is, amelynek tájékán valósággal veszélyeztette a közbiztonságot handabandázó ugrándozásaival.

És a beszéde!

Az még tultett selejtességben a gestikulácziók inartikulátlan voltán is. Argumentumaiban hölgyek és vörös pettyes farku pisztrángok és hasonló antithezisek garmadával halmozódtak, elannyira, hogy hallgatósága nem tudta: kikaczagja, vagy pedig felebaráti szeretettel sajnálja a mai napnak ezt a beteges tünetét.

Miután néppárti voltára Komlóssy Ferenczet is támadta szombati beszédeért, Komlóssy röviden reflektált erre a kirohanásra s s erélyesen visszautasitotta Zmeskál rávonatkozó megjegyzését.

Lepsényi pátert nagyon kellemetlenül érintette ez az elevenbe vágó replika és szakadatlanul kiabált. Szilágyi Dezső rácsengetett és rendreutasitotta. Komlóssy azonban megvigasztalódott.

— Értem Lepsényi folytonos közbeszólásait. Beszélnie kell, hiszen eleget hallgatott — hat hónapon keresztül.

Öt percz szünet után Bartha Ödön beszéit s legelőször undorodással emlékezett Zmeskálról, aki a távollevő, betegen fekvő Komjáthit is támadta. Azután a budgetről beszélt s az előadóval polemizált, vádolván őt narkotizálással, amelyre a kvóta miatt van, szüksége a kormánynak. Ő is Kossuth határozati javaslatát szavazza meg.

A főrendiház is tartott ma délelőtt ülést, melynek elején a fegyelmi bíróság tagjait választották meg. Elfogadták azután a mentelmi bizottság jelentését, melynek értelmében Zichy Nándor gr. mentelmi jogát fel nem függesztik. Felszólalás csupán a mérsékelt áru marhasóról szóló törvényjavaslat tárgyalásánál volt. Vecsey József br. és Prónay Dezső br. nem voltak megelégedve azokkal a kedvezményekkel, melyeket a javaslat nyujtani hivatva van, hanem általában a só ára-

---

Izlés dolga, kinek melyik szép?

Nekem a szép férfi non plus ultrája, ha homlokán egy sebhely van, melyet diskrétül takarnak el göndör hajfürtök.

Persze csak ugy, ha annak a sebhelynek históriája engem közelről érdekel.

Ha azonban a kérdező, szép férfi alatt olyant ért, kinek arczvonásai lehető legarányosabbak, fürtjei rendezettek, szeme nagy és szép, mint egy babáé, orra vékony és kicsiny, bajusza elegáns kicsiny és csak egyet kunkorodik, szája nőies, bőre sima, bársonyos stb., szóval, ha a férfi szépségét általános esthetikai szempontból vizsgáljuk: akkor a szép férfiak a nök körüli kisebb szerencséjének okai következők lehetnek.

A legtöbb szép férfi csak szép, de nem eléggé férfi. Ha a férfi szép, hasonlit egy képkerthez, mely sehogy sem illik a benne lévő képhez.

A férfi szépség általában ugyanaz, mint a női szépség, más szóval egy szép férfi hasonlit egy bajuszos nőhöz. Régi igazság az, hogy az ellentétek vonzzák, keresik egymást, ezért nem szeretik a szép nők a szép férfiakat.

Az talán megesik, hogy egy kevésbé szép nő szeret szép férfit azért, hogy az szép; de szép nő szép férfit csak azért mert szép, véleményem szerint — nem szerethet.

Az is igaz, hogy minden nő kellet-lenül ismeri be bárkiről, ha az szép, meny nyire furcsa, szinte visszatetsző, ha ezt egy férfiról kell beismernie.

Különben egy férfi, ki csak szép, nagyon szánandó jelenség. Minden szép férfiuban (bármennyire titkolja is ő maga) van egy kis hiuság és önhittség, a mi utálatos.

Ha nincs benne hiuság, még utálatosabb, mert akkor azt látszik gondolni magáról, én cynikus módon, elhanyagolt alakban is szép vagyok! Ez a kiállhatlan öntudatosság — ha rejtetgeti is az illető — észrevehető.

A rut férfi nagyobb tisztelettel, szinte félénk alázattal közeledik a nőhöz, kit megakar hóditani; a szemei, ha beszédesek, mintha azt mondanák; „lásd én rut vagyok, hozzád a legkevésbbé sem hasonló, de épen azért szeretlek!“

Ha egy rut férfit meghóditok, igaz, hogy a világ azt mondja: „nem nagy dicsőség“, de annak a rut embernek minden szava, minden gondolata azt árulja el, hogy nagy szerencsének, szinte áldozatnak tekinti, hogy övé leszek. A nők pedig szeretnek önfeláldozók lenni.

Ha szép férfi közelit hozzám, mindig az a gondolat villan meg fejemben: ez az ember azt hiszi, hogy már meghóditott, mert mi türés-tagadás, szép, tetszetős.

Ilyenkor aztán annál is inkább azt mutatom neki, oho nem olyan könnyü a dolog atyafi!

Különben az igaz, hogy a szép férfiak szépségök tudatában nem fejtenek ki akkora küzdelmet a nők meghóditására, mint a rutak. Kevésbé figyelmesek, nem nagyon előzékenyek, gyakran udvariatlanok. Ez nagy mérvben sérti önérzetünket. Az ilyen urfiaknak csupa daczból is hamar kiadjuk az utat.

Soha sem bocsátanám meg a világnak, ha, midőn leendő férjemmel karöltve mennék az uteán, azt mondanák utánnunk. „Mily szép ura van ennek az asszonynak, majdnem oly szép, mint ő maga!“

Mennyivel más, ha azt mondják: „Ej mily szép felesége van ennek a rut embernek!“

A szép férfi, lelkében ugy gondolkozhatik: Szép vagy szép, asszony, hanem azért tartsad szerencsédnek, hogy ily szép urad van!)

A rut férj meg ugy gondolkozhatik: mégis szerencsés kópé vagyok én, csunya vagyok mégis mily szép feleségem van!

Különben, mint mondják, egy férfi, ha csak hajszálnyira szebb, mint az ördög, már szép.

Mennyire távol eshetik már most az ördögtől. — Különben a férfi szépsége, tudománya, jelleme, vasakarata, szigoru következetessége, lelki ereje, szivjósága.

Ha ilyen egy férfii, — szép ha maga az ördög is.

Ilyen legyen az én uram (ha lesz) — de azért legyen szép is, no meg egy kissé ördög is!

nak leszállitására kérték a pénzügyminisztert. Lukács László pénzügyminiszter hangsulyozta, hogy a só árának leszállitását, bármennyire kivánatos volna is, az ország pénzügyi helyzetére való tekintettel nem helyezheti kilátásba, mert az árnak még a legcsekélyebb leszállitása is 10—15 millió veszteséget jelentene a kincstára nézve. A javaslatot a pénzügyminiszter fejtegetései után ugy általánosságban mint részleteiben is elfogadták. A főrendek elfogadtak illetőleg tudomásul vettek azután több apróbb javaslatot és jelentést.

A szabadelvüség forrásai.

Abból az alkalomból, hogy *Máriássy* Béla egy terjedelmes kötetben irta meg a magyar szabadelvü politika történetét s oknyomozó buzgalommal tárta föl annak forrásait: felette kézenfekvő dolog, hogy mi meg az egységes és általános szabadelvüség eredetéig igyekszünk elhatolni.

Annál üdvösebb ebbeli törekvésünk, mert napjaink folyamán merészkedett fejét fölütni egy sajátságos irányzat, a mely a tudatlanság sötét felhőjébe burkolózott elméknek szakadatlanul szuggerálja, hogy a szabadelvüség átok, a melylyel a lánczaiból elszabadult diabolusz verte meg a bünök fertőjébe merült emberiséget.

Magától érthetőleg nem fáradunk, hogy ezen elméletnek véghetetlen sötétségét nyilvánvalóvá tegyük, hanem igyekezni fogunk kétségtelenné tenni, hogy a szabadelvü tanok eredete isteni és épp olyan ősi, épp olyan szent, mint maga a biblia, a kereszténységnek ezen mulhatatlan, örök fundamentuma.

A szabadelvüségnek legelső prófétája, isteni mestere maga a Megváltó volt.

A nazarethi Jézus volt az, a ki a hegyen szónokolván, kifejtette az emberszeretetet és az emberek között való egyenlőség tanát, mondván:

Szeressétek egymást mert egy Atyának gyermekei vagytok.

Az én Atyám szine előtt nincsen külömbség az emberek között. Egyformák ott a kicsinyek és nagyok, a szegények és gazdagok, mikép a pusztának porszemei.

Maga az Ur hirdette az ő tanitványainak: „A ti talpaitokat égeti a földnek forrósága s nincsen árnyék, a hová fejeteket hajthatnátok, de az Atya szemeiben nem jobbak és elsőbbek azok, akik selyembe öltözködnek és testöket jó szagu kenetekkel ujitják meg a rabszolgák".

Hát vajjon nem ezen tanokon alapul-e a szabadelvüség és demokráczia gondolata?

A szabadelvüség mondta ki azt, hogy a törvény nem ismer urat és parasztot. — A szabadelvüség akasztatta föl a középkor rabló lovagjait, akik házi kápolnáikban miséket hallgattak s azután nyugodt lélekkel fosztották ki a békés kalmárokat, s elragadták a szerencsétlen jobbágy tiszta feleségét és szüzi leányzóját.

A szabadelvüség törölte el a középkor undok fertőjét és erkölcsi gyalázatát.

Mert hiszen a középkornak megvoltak a számtalan kolostorai müvészi skriptoriumaikkal, nagyszerü harangjaikkal és csodás óramüveikkel, de megvoltak sötét bünei, gyikos erőszaka, végzetes előjogai, melyek az állatnál aljasabb és nyomorubb lényt csináltak a szabadságra született emberből.

Dárdás és sisakos urak és lovagok csaptak le a szegény oltalom nélkül való hajlékjára és elragadták azokat a javakat, melyeket verejtékes munkája csikart ki az anyaföld öléből s megfertőztették mindazt, amit Isten kegyelme ajándékozott a szegénynek, hogy megédesitse e siralomvölgyének véghetetlen nyomorát, vigasztalan szolgaságát. És a sötétség e korszakában ugyanaz a szellem uralkodott, a melynek uj életre való ébredésén fáradoznak azok, kik homályos tökfőkkel tudják elhitetni, hogy Isten ellen való vétek a szabadság.

A szabadelvüség zsandárjai nem sbirek, a kik a kinzó kamara borzalmai között roncsolták szét Isten fenséges teremtményét: az emberi testet — pinczék komor boltozatai alatt ülésező titkos birságok törvényei szerint: hanem szolgái a törvénynek s az örök igazságnak, mely megvédi jogát a szegénynek és gazdagnak egyaránt.

A szabadelvüség nem vett el semmit a jobbágytól, se jogot, se vagyont, se erőt, hanem adott neki emberiséget, tulajdont és szabadságot.

A szabadelvüség harczokat vivott a népért, a mely igában görnyedt s nem vala akarata, önállósága és egyénisége; fölszabaditotta személyét és tulajdonát s embert csinált az urbéri pálczaütések sulya alatt szenvedő szerencsétlen martirokból.

Megtette azt, mert Jézus Krisztus tanai megszüntek holt betük maradni és világosságukat szétárasztották a földön, melyet az isteni tudomány áldott verőfénye oldott föl a lényeg nélkül való formalizmus jégburkolata alól.

A szabadelvüség tana két hatalmat ismer el: az Istent és a törvényt.

A Megváltó szerint az Ur trónusa előtt nincsen különbség az emberek között.

A liberálizmus pedig azt tanitja, hogy a törvény előtt mindenki egyenlő.

A Megváltó tanitásából van meritve a szabadelvüségnek mindegyik alapvető törvénye s a liberálizmus egész roppant épülete felemelkedett az emberszeretetnek azon örökké való kódexén, melyet ő adott megbecsülhetetlen kincsül az egymásután következő emberi nemzedékek kezébe.

A biblia, Jézus Krisztusnak magasztos tanitása az a szent és isteni forrás, a melyből buzog a szabadelvüségnek áldásos és termékenyitő folyama:

Vajda János halála.

Az ujabb kor egyik legnagyobb költője, *Vajda* János, vasárnap reggel 70 éves korában elköltözött az élők sorából. Halála mély részvétet kelt országszerte; a fiatalabb költő-generáczió igaz szerető mesterét siratja ravatalánál.

Régóta betegeskedett, sokszor elmondotta, hogy ő már napról-napra gyorsabb lépéssel halad a sir felé. Folyton a gyomrát fájlalta s hiába járt fürdőkre, hiába használt ezerféle gyógyszert, egészsége csak rövid időre fordult jobbra. Az őszszel elköltözött üllői-uti lakásáról a kerepesi-ut. 10. szám alá s azóta folyton hol fölkelt, hol lefeküdt.

Mintegy három héttel ezelőtt gyengülni kezdett, ma két hete ágyba feküdt s azóta nem is kelt föl. Orvosai: dr. *Müller* Kálmán egyetemi tanár, a Rókuskórház igazgatója és dr. *Schaffer* hamar meggyőződtek, hogy végelgyengülésben szenved s le is mondottak a gyógyulás reményéről, de azért naponta háromnégyszer is meglátogatták. Mig a beszéd nagy megerőltetésébe nem került, ilyenkor hosszasan el is társalgott velök, különösen *Müller* tanárral.

Ápolói *Vajda* Róza, az elhunyt huga és házvezetője, *Müller* Mária, tudták, hogy a beteg javulása nagyon kétséges s éjjel-nappal ágyánál voltak.

Néhány nappal ezelőtt késő este tollat, tentát kért. Levelet irt régi barátjának, *Nagy* Miklósnak, a Vasárnapi Ujság szerkesztőjének, a melyben végső óhajtásáról tudósitja. A következő napon Nagy Miklós megis látogatta s a beteg nagyon panaszkodott óráról-órára való folytonos gyöngüléséről, étvágytalanságáról.

Az utolsó látogatója *Szüry* Dénes min. tanácsos volt pénteken délután. Szombaton reggel láz jelentkezett nála s egész nap didergett. Délután 5 óra tájban elaludt, föl sem ébredt többé. Vasárnap reggel 7 óra tájban lélegzetvétele lassabbodni kezdett s egy óra mulva teljesen elállott. Mikor dr. Müller szokása szerint ½9-kor meglátogatta, már halott volt. A halál hire hamar bejárta a fővárost s ismerősök, jó barátok, irók, müvészek egymást érték a lakásban, hol ő kiteritve feküdt a halotti ágyon.

Az utolsó éjjelen, halálát közeledni érezve, irónt és papirost kért ápolónéjától aki négy év óta viseli gondját s megirta végrendeletét. — Utolsó intézkedése igy hangzik.

Halálom esetére.

Január 16. éjjel óra 3 . Kérem a következőket: I. Testem okvetlen minél ápróbb részletekre fölbontassék; agyam, szivem, gyomrom kivétessék és fölapróztassék. II. Fiókomban, tárczámban találtatandó lehet e pillanatban mintegy 400 frt. Ebből hü ápolónőm, Müller Mari, azonnal átvehet 200 frt olv. kétszáz forintot, mint neki megigért kielégitést. — III. Könyvtár, ruhatár, pipatár, butorzat, netán árvereltetvén, ami ezek után bejön, három részre osztandó és két nővérem, Róza és Gizi, a harmadikul pedig Müller Mari részesedjék belőle. *Egyetlen egy krajczárral nem vagyok adósa senkinek.* Január 16. reggel félnégy. *Vajda János.*

Halála előtti hétfőről keddre virradóra verset irt, „Hosszu éjjel" czimmel, mely befejezetlenségében is erőteljesen mutatja Vajda szellemi erejét. Tervezett egy történelmi tragédiát Dózsa Györgyről, hátrahagyott több drámai töredéket nagyon sok lapban elszórva megjelent czikket. Irodalmi hagyatéka nagyon gazdag, ha majd ez elszórva megjelent apróságok, tárczák össze lesznek gyüjtve, fogjuk látni, mily nagy elmét birtunk az elhunytban.

Vasárnap délelőtt *Nagy* Miklós szerkesztő lakásán a temetés ügyében értekezlet volt, melyen résztvettek: *Bartók* Lajos, *Endrődi* Sándor, *Szana* Tamás, *Szüry* Dénes, a két *Palágyi* és *Zempléni* Árpád. Márkus polgármesterhez folyamodványt intéztek, ki azonnal disz-sirhelyet engedélyezett a Deák-mauzoleum mellett. Levelet intéztek *Wlassics* kultuszminiszterhez, hogy az ősz költő országos költségen temettessék. A temetés rendezők hétfőn ismét értekezletet tartottak a Vasárnapi Ujság szerkesztőségében.

Pertik és *Müller* tanárok intézkedtek, hogy a holttest a végrendelet értelmében fölbontassék. Temetése a Rókus-kórház halottasházából fog végbemenni ma délután.

NAPI HIREK.

Tájékoztató.

Lapzárta mindennap d. u. **2 órakor** csak esetleg **hétfőn** később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára irni, ha lehet porzó nélkül!

A Gönczy-egyesület „Otthon"-a Keresk. akadémia palotájában.

A m. kir. törvényszéknél jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra között, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyüjtőszekrényből a beadványok kivétetnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órakor, ünnepnapokon d. e. 11 órakor.

—

Időjóslás.

A központi meteorologiai intézetnek Debreczenbe küldött jelentése szerint a következő időjárás várható:

— Január 19. —

— Borus. — Helyenkint csapadék. — Enyhe. —

— **Személyi hir.** Gróf *Dégenfeld* József főispán tegnap este Budapestre utazott, a honnan holnap reggel érkezik haza Debreczenbe.

— **Városi ingatlanok eladása és vétele.** A január 28-án tartandó városi közgyülés napirendjére ki van tüzve a város szováti beltelkeinek eladása, továbbá a Vay féle ház északi udvarának az ügyvédi kamara czéljára átengedése felett való névszerinti szavazás. Hasonlóképen kitüzetett ugyanazon közgyülésre az özv. Kornhoffer Józsefné tulajdonát képező homokkerti szőlőföldnek iskola és ovoda épitési czélra megvásárlásának névszerinti szavazással leendő elhatározása.

— **Főmérnöki állás.** Debreczen város hivatalai között a mérnöki hivatal az, a melyen a legmélyrehatóbb reformokat valósitotta meg az uj szervezeti szabályzat. A mérnöki hivatal átalakitásának és kibővitésének általánosan érzett szüksége hozta napirendre az összes közigazgatási szakok ujra szervezését. Méltán várja tehát a közönség a legélénkebb kiváncsisággal a mérnöki állások, főként pedig a főmérnöki állás betöltését? Ez állásokra meghirdetett pályázat hir szerint ugy mennyiség, mint minőség tekintetében teljesen kielégitő, ugy hogy a pályázati kérvények részrehajlatlan, igazságos mérlegelésének eredménye nem lehet más: mint egy minden tekintetben magas szinvonalon álló mérnöki kar. A mérnöki hivatal személyzetét a szervezet értelmében a főispán nevezi ki; a legfontosabb állás, a főmérnökség betöltésénél azonban meghallgatja a polgármester és az épitési bizottság véleményét is. Megvagyunk győződve, hogy eme tekintélyes tényezők a legkiválóbb erőket fogják a főispánnak kinevezésre ajánlani olyanokat, akiket diplomáik mellett a gyakorlati életben szerzett képességeik is minősitenek egy a nagy városiasodásnak ugy szólván még csak kezdetén lévő város tervszerü, egyöntetü fejlődése tekhnikai vezetésére. Az épitési bizottság ebben az igazán fontos ügyben holnap délután 3 órakor ül össze a városházán.

— **Zenedei hangverseny.** A debreczeni zenekedvelők köre által rendezendő hangversenyt a zenede nagytermében tartják meg e hó 23-án, szombaton. A második hangverseny müsora a következő: 1. Grieg E. 8 mü. Szonáta (F. dur.] Allegro con brio. Andante. Alegretto quasi andantino. Allegro molto vivace. Előadják: Hubay Jenö ur, hegedümüvész, a m. kir. zeneakadémia és a nemzeti zenede tanára és Bodó Alajos ur, zongoramüvész. 2. Corelli. La folia. Variazioni e cadenza. Előadja: Hubay Jenő ur. 3. Verdi J. Ária a „Tévedt nő" dalmüből. Énekli: Szilágyi-Bárdossy Ilona urnő, a m. kir. opera tagja. 4. Chopin Fr. Ballada. 3 sz. (As dur.) Liszt F. XIV. magyar rhapszódia. Zongorán előadja: Bodó Alajos ur, 5. Hubay J. Hegedü solo a „Cremonai hegedős" dalmüből. Mazurka 1-sö sz. A fonóban. Előadja Hubay Jenő ur. 6. Hubay J. Madárdal a „Cremonai hegedüs" dalmüből. Énekli: Szilágyi-Bárdosy Ilona urnő. 7. Hubay J. Csárdajelenetek. 8. szám. Előadja: Hubay Jenő ur. A müsor egyes számainak előadása alatt az ajtók zárva tartatnak. A 4-ik és 5-ik szám között 10 percznyi szünet. Kezdete este 7 és fél órakor.

— **Az Emke mulatsága.** Az Emke szinházi hangversenyt rendező bizottsága holnapután délután 3 órakor özv. gr. *Korniss* Zsigmondné elnöklete alatt ülést tart.

— **Uj honpolgár.** Schager Károly debreczeni lakos, czukrász, a ki Alsó-Ausztriában, Lilienfeldben született s most is oda való illetőségü, a belügyminiszter ma érkezett leiratával magyar állampolgárságot és honosságot nyert, miután a debreczeni tanács részére már előzetesen kilátásba helyezte a községi kötelékbe való fölvételt. Schager az uj hazája iránti hüségesküt a közelebbi napokban teszi le *Simonffy* Imre kir. tanácsos polgármester előtt.

— **A közgyülési tagok figyelmébe.** A nagymester-utczai 1331. számu házas telek iskolai czélokra leendő megvásárlása a január 28-dikán tartandó közgyülés napi rendjére tüzetett ki, ez azzal tétetik közhirré, hogy ez ügyben a bizottsági közgyülés f. é. január 28-án a tagok számára való tekintet nélkül fog határozni. A városi tanács.

— **A szegényházi bizottság** tegnap délután *Roncsik* Lajos kulturtanácsnok elnöklete alatt ülést tartott, amelyen folyó ügyekkel foglalkozott. — A szegényházi gondnok részére a lótartás további engedélyezését pártolólag terjeszti a tanács elé. Dr. *Sárváry* Gyula t. főorvos jelentését a szegényház egészségügyi állapotáról tudomásul vette.

— **Orozva támadó huszár.** Kevésbé mult, hogy a vásárnak emberáldozata nem lett. Azok az idők ugyan már rég elmultak, mikor a Debreczen körül lakó községek, falvak legénysége csak azért jött be csapatostól a debreczeni szabadságra — ahogy a nagyvásárt nevezték — hogy a Bégány, a Gilányi, vagy a Nyulas csapszék körül fokosokkal, botokkal egy-egy csinos verekedést rögtönözzenek, de azért a városi korcsmák körül még esik néha igy vásárok alkalmával egy-egy kis csetepaté. Tegnap este 5—6 óra között a tizenhárom városon ilyen vásári hangulatban vonult végig két honvéd közhuszár, karonfogva, dülöngőzve. *Hanzi* János gépész segéd, ki *Gáll* Elek Széchenyi-utczai mühelyében dolgozik, hazafelé indult, mikor a Széchenyi-utcza és tizenhárom város sarkán a két huszárral szembe találkozott. Ezeknek természetesen keskeny volt a járda s mikor a legény mellettük el akart menni, kidobták a sárba. *Ez már mégis szemtelenség* — szólt rájuk a gépész, aztán tovább indult. Alig tett nehány lépést, mikor sulyos csapás érte a fejét. Erős szervezetü ember, nem esett el. Visszafordult hirtelen s látta, hogy az egyik huszár kivont karddal áll szemközt vele, s hogy kardját ujra csapásra emeli. Ő sem volt rest, nekirohant a huszárnak, a sárba teperte és elvette tőle kardját is. Mire a másik huszár segitségére jött volna bajtársának, a lármára két rendőr is érkezett, kik a huszárokat — magukkal vivén a kard-trofeumot is — bekisérték a közeli honvédhuszár kaszárnyába. A vizsgálat az ügyben megindult a katonaságnál is, ahol bizonyára nem fogják huszárvirtusnak minősiteni a gyanutlan ember hátulról való megtámadását.

— **A boissyi boszorkány** operette holnapi előadására ujból felhivjuk a közfigyelmet. A ritka szép zene, a remek hangszerelés megérdemlik, hogy tele ház hallgassa végig a darabot.

— **Gazdasági felolvasás.** *Czajlik* István a debreczeni gazdasági akadémia tanára holnap reggel 9 órakor a hajdu-böszörményi városházán felolvasást tart.

— **A mulató Kaba.** A kabai olvasó egyesület január 23-án saját pénztára javára tánczmulatságot rendez.

— **Sanatorium.** Mint értesülünk, két helybeli fiatal orvos egy nyilvános sanatorium létesitésén fáradozik, a hol mindenféle beteg helyből, vagy vidékről kivánságához képest akár az intézet orvosai, akár saját orvosai által gyógykezeltetheti magát. Ugyanott az orvosi tudomány bármely ágához tartozó mütétet végezhetnek az orvosi kar speczialistái.

— **Számviteli vizsga.** *Lindenfeld* Ede hirlapiró ma délelőtt az államszámviteli vizsgát jeles sikerrel tette le a debreczeni jogakadémián.

— **Inkább a börtön...** Nagyon meggyülölhette a szolgálati helyét *Antalek* Anna, szepesváralljai illetőségü német cseléd leány. Egy nagy kendőbe burkolva, csendesen somfordált ma délelőtt a rendőrkapitány szobája felé, aki mikor az ajtófélen ácsorgó alakot megpillantotta, hangosan rákiáltott: Hát maga mit akar? A leánynak megrogyadoztak a térdei és elsápadva, erősen németes kiejtéssel felelt: „Tessék engem bezárni!" Minek zárjalak én be? kérdezte a kapitány a cselédet. — Mert ott hagytam a helyemet és nem akarok visszamenni, inkább megyek a börtönbe — szólt a lány erélylyel s látszott rajta, hogy el van határozva. A kapitány azonban mielőtt bezárná, megvizsgálja az elhatározott cseléd ügyét.

— **Petőfi életrajzához.** *Márton* Dániel lugosi állami főgimnáziumi tanár irja, hogy tanuló ifjukorában egy székelyföldi fürdőben megismerkedett *Orbán* Károly 48-as honvéd tiszttel, a ki a segesvári csatában is jelen volt s *Márton* kérdésére, hogy látta-e Petőfit, a következő érdekes dolgot mondotta el:

— A segesvári csata előestélye volt. Mintha előre éreztük volna a következő nap szomoru végét. Komoran jártunk-keltünk a táborban. Én az őrjárat vezetésével voltam megbizva. A mint a vezetésemre bizott csapattal a tábort körüljártam az előőrsökön kivül egy magánosan álló

emberi alakot pillantottam meg. Vagy kém az ellenség táborából, vagy valami szökevény a mieink közül — gondolám — mialatt közelébe jutottam az őrjárattal. De ebbeli feltevésemet megczáfolta az a körülmény, hogy az alak egyet sem mozdult se előre, se hátra, csak állt egy helyben, mintha gyökereket vertek volna lábai.

— Ki vagy? kiáltám az ismeretlen felé.

— Petőfi Sándor! volt a felelet.

— Imához! vezényeltem én.

És csapatom az „imához" vezényszóra tisztelkedve állt, a mig Petőfi, — mint egy isten — a tábor felé előttünk elvonult.

Ez esemény is bizonyitja a mi 48-as bajnokainknak szent lelkesedését, melylyel a magyar Tyrtaeus iránt viseltettek. De másfelől tanuságot tesz arról is, hogy Petőfi a halála előtti éjjel oly megtisztelteésben részesült honvéd bajtársai részéről, a mely még az ő diesszomjtól égő nagy lelkét is bizonyára kielégitette.

Egy másik, Petőfire vonatkozó epizódot is ir nekünk Márton ur.

Néhai Tompos Gergely, szabad királyi Erzsébet-város egykori polgármestere beszélte el egy társaságban, a melyben ő jelen volt a következő eseményt:

— Szeben ostromára vezetett Bem. En mint őrnagy rangbeli társammal: Petőfi Sándorral, Szelindeken az evangelikus pap lakásában szállásoltattam el. Ott vesztegeltünk pár napig.

Egyik nap hajnalán valami neszre felébredtem álmamból. Körültekintek a szobában, hogy lássam mi okozta az alvásomat félbeszakitó zajt.

A mint az asztal felé tekintünk, hát ott látom a köpenyébe burkolódzott Petőfit az asztal fölé hajolva.

— Mit csinálsz ott, Sándor? kérdém.

— Olvasok anekdotákat — felelte röviden.

Kiváncsivá tettek szavai. Felkelve ágyamból hozzá siettem. Nagy meglepetésemre azt a könyvet láttam előtte kinyitva, amelynek czimlapján e szó áll:

Biblia.

Midőn csodálkozásomnak adtam kifejezést a fölött, hogy ő, a hazafias és szerelmi dalok irója, a természet jeleneteinek mesteri ecsetelője, a költőkatona az ó-testamentum szent árnyékába vonul egy kissé megpihenni, igy szólt:

— Barátom e könyvre a költőnek legnagyobb szüksége van.

— **Ostoba tolvaj.** *Tetés* Mihály nagylétai paraszt azok közé a szánalmas lények közé tartozik, akik el tudnak lopni valamit, de nem elég ügyesek ahhoz, hogy meg ne csipessék magukat. Szegény feje, bámulatos kitartással ellopott valahogyan a vásárból két asztrakán prémes női kabátot s vonult fel velök a Széchenyi-utczán. Este volt már s alig ment a kis templomig, nem állhatta meg, hogy fel ne próbálja valamelyiket. A bazár épületben tehát az egyik kabátot a templom pillérei között lévő vasrácsra tette, mig a másikat magára ölteni próbálgatta. „Hát kend földi mit csinál itt? szólitja meg ekkor egy létai ismerőse. Tetés, az árva ugy megijedt erre, hogy elakart szaladni. Barátságos földije azonban viszatartotta s rendőröknek átadva bekisértette. A kabátok gallérján a Heiman és Halmágyi czég neve volt bejegyezve. A tolvajt átadják a kir. ügyészségnek.

— **Megszökött a szegényházból.** *Vedres* Mihály, volt notórius tolvajt és többször büntetett kőmivest a pálinka végkép tönkretette, ugy hogy most 40—45 éves korára a szegényházba került. Ott azonban dolgozni is kell valamicskét s ez az, ami sehogysem tetszik Vedresnek. Ha már muszály enni, hát eszik; kötelességből alszik is már 9 órakor este, de a dolog, az nem neki való, azt nem birja a természete. Elhatározta, hogy elszökik a szabadvilágba, a hol ugyan már koldulni nem szabad, de hát a ki felruházza a mezők liliomát, majd csak könyörül rajta is. Ki is szökött szerencsésen a komor épületből s egyenesen a vásárba ment, hogy valami után nézzen. De nem sokáig örült az arany szabadságnak, mert a rendőrök hamarosan felismerték s visszaszállitották oda, ahonnan bucsutlanul távozott.

— **Halálozás.** Szatmári Igaz Pálné f. hó 19-én éjjeli 1 órakor életének 46-ik évében meghalt. Az elhunytnak földi részei f. hó 20-án d. u. 2 órakor a N.-Hatvan-utcza 1519. sz. háztól a hatvan-utczai temetőbe örök nyugalomra helyeztetni. A temetést „Kegyelet" Kernáts temetkezési intézete rendezi.

— **Rövid hirek. Makón** Kakuja Rozália 64 éves asszony, a napokban fölakasztotta magát. **Aradon** tepnapelőtt *Timár* István csizmadia, ittas állapotban, késsel életveszélyesen összeszurkálta Tóth István csizmadia legényt. **Nagy-Jécsán** *Olt* József lágyéksérvben szenvedvén, *Ringer* János ösmert kuruzsolóhoz fordult, kinek kezelése alatt beteg testrésze üszkösödésbe ment és az ember meghalt. **Nagy-Osztrón** a napokban egy 17 éves vak fiu *Bába* Mihály agyonlőtte magát. **M.-Bodzáson** *Balázs* Károly vizhuzás alatt bezuhant a kutba és ott megfult. **Szt.-Tornyán** *Madár* Rálint vadászatközben véletlenül elsült fegyverével, lábszárát teljesen szétroncsolta. **Békésen** *Gregor* Pál, a napokban *Kovács* István cselédtársát egy lapáttal annyira megütötte, hogy életben maradásához nincs reménye. **Bács-Földváron** e hó 19-én Novin Lázár háza, az összes melléképületekkel együtt porig leégett.

x **Figyelmeztetnek mindazok,** kik a nagyváradi m. kir. bábaképezdén az 1897. évi nyári tanfolyamra magukat állami segély mellett felvétetni óhajtják, hogy a m. kir. vallás és közoktatásügyi miniszteriumhoz czimzett, keresztlevél, esketési, erkölcsi és szegénységi bizonyitványnyal ellátott folyamodványunyukat 1897. február hó 5-ig alulirt igazgatósághoz küldjék be.

Táviratok.

— *A Debreczeni Ellenőr* saját tudósitójától. —

A képviselőház ülése.

Budapest, január 19. A képviselőház mai ülésében a biráló bizottság beterjesztette *Lukács* László pénzügyminiszter egri mandátumának indokolását és a kisebbség különvéleményét.

Polonyi Géza bizonyitani igyekszik, hogy az itélet nem szabályszerü, mert *Komjáthy* Béla lemondott tag helye nem volt betöltve.

Fest Lajos a bizottság elnöke hangsulyozza, hogy hat tag jelenlétében hoztak itéletet.

Szilágyi Dezső elnök kijelenti, hogy az itélet meghozatott, jogerőssé vált s azon változtatni különben is lehetetlen.

Bánffy Dezső báró, miniszterelnök elmondja, hogy *Komjáthy* Béla nem mondott le a tagságról, csak nem jelenhetett meg az ülésen. *Polonyi* inditványa szazazásra nem bocsátható.

Horánszky Nándor is hasonló értelemben szólott, mire a ház Polonyi inditványát elveti s a pénzügyminisztert igazolja.

Ezután következik a költségvetési vita folytatása.

Papp Géza szemére veti a néppártnak a nemzetiségekkel kötött parcumot, a nemzeti pártnak pedig a néppárti törekvésekkel való jóakaró passzivitását.

Rátkay László *Kossuth* Ferencz javaslata mellett szól.

Zichy János közeledést lát a kormánypárt és a Kossuth-párt között, de nem a Kossuth-párt ment jobbra, hanem a kormánypárt lépett balra. — Papp Gézának megjegyzi, hogy a néppárt méltányosságot kiván a nemzetiségek számára.

Ezzel a vitát berekesztették. Holnap a záróbeszédek következnek.

A gödöllői mandátum.

Budapest, január 19. Ma folytatták a gödöllői mandátum tárgyalását. *Darvay* védő okmányokkal bizonyitja, hogy *Váradi* fanatikus igazgató beszédekkel többször keltett összeütközést a nép és a csendörség között és hogy a választókat megvesztegetni igyekezett. Replikák után a bizottság itélethozatalra visszavonult.

Wolfner, Sik Sándortól, *Várady* ügyvédjétől tegnapi beszédét illetőleg *Szücs* Pál és *Kubinyi* Géza képviselők utján magyarázatot kért.

A bizottság *Wolfnert* igazolta. Az itéletet a hallgatóság zajosan megéljenezte

A czár egészséges.

Budapest január 19. Pétervárról hivatalosan jelentik, hogy a czár a legjobb egészségnek örvend.

Vajda János az időjárásról.

Vajda János morózus hangulata mellett is gyakran igen kedvesen elhumorizált az ő zsördölődő módján végzetén, mely őt üldözi mindenben. Sokat panaszkodott azon is, hogy az időjárás állandó hadakozásban van vele. Az eső mindig akkor kezd szakadni mikor ő megjelenik valamely fürdőhelyen s a kánikula akkor tör ki legnagyobb dühvel, mikor ő keserü arczczal leszállt a vonatról a fővárosi pályaudvar földjére. Két kis történetet maga beszélt el erről:

A budapesti eső.

Egyszer elhatároztam, hogy nem csináltatok magamnak nyári ruhát. Kihuzom én a nyarat a tavasziban is. Ennél fogva természetesen pokoli módon meleg lett a nyár.

A főváros olvadozott s csaknem megsült a hőségben. Minden lélek esőért sóhajtozott, de legjobban a szabóm, Hazai uram, egy jól megtermett derék iparos, a kinek az üzlete a hatvani utczában volt

— Jó lenne ugy-e egy kis eső? — kérdeztem tőle.

— Bizony jó lenne nagyságos uram — felelt ő izzadó homlokát törülgetve.

— Meglesz huszonnégy óra alatt, ha...

— Ha?

— Ha addigra elkészit nekem egy világos nyári ruhát. A mint észreveszi az idő, hogy nekem nyári öltözőm van, tüstént megered az eső. Csak éppen ezt lesi, meglássa.

Hazay uram vállalkozott arra, hogy elkészíti a mondott időre a ruhát. Már ő mindenre kész volt a meleg ellen. Távozóban még visszaszóltam:

Olyan világos legyen a ruha, a milyen csak lehet... az jobban fölingerli az időt.

Másnap Hazai uram inasa pontosan beállitott a ruhával Szikszay fölött lévő lakásomra Fölvettem a ruhát és megveregettem jóakaróan a fiu vállát:

— Nos most fiam, szaladj, a hogy a lábad birja, haza. Nem akarnám, hogy megázzál utközben.

Az inasgyerek elloholt, én pedig az

ablakba álltam s onnan néztem a mig a fiu befordul a Hatvani-utczában.

— Szaporábban, fiam! — kiáltottam utána.

Az ég fényes, tiszta volt, se hire, se hamva felhőnek rajta. Odalenn mogorván cammogott a fővárosi nép, nem sejtve, hogy az a fehér alak, mely a Szikszay fölött egy ablakon kihajol, a viharok szelenczéjét a markában tartja. Csak éppen le kell sétálnom az utczára, hogy megváltsam a fővárost a kinszenvedéstől. Végre elnyelte a szabóinast az üzlet ajtaja és én is megindultam. Sóhajtva, a mártiromság teljes tudatában ereszkedtem le a lépcsőn és kiléptem a kapun.

Ebben a perczben kibukott egy sötét felhő orra a ferenczieк tornya mögül . . . még pár lépés . . . az egész égbolt fekete. . . mire a Hatvani-utczába értem, már csak futva tudtam elérni Hazay uramhoz. A nyári ruha csuromviz lett.

Levetettem a boltba magamat egy székre:

— Megtörtént . . . és most küldjenek el valakit a lakásomra a régi ruhámért!

Hazay uram a kezeit csapdosta össze, az inasgyerek pedig keresztet vetett magára . . . Igy üldöz engem ezen a világon minden — fejezte be történetét Vajda.

A karlsbadi nap.

A mult nyarak egyikét — beszélte Vajda — Karlsbadban töltöttem. Természetesen esett. Három hétig folyton esett. A vendégek már tömegesen szökdöstek s a szegény karlsbadiak kétségbe esve nézték a szürke eget, mely szezonjukat végromlással fenyegette. Végül nagyon megsajnáltam a házigazdámat, a kinek a hotelje egészen üres volt.

— Akar-e szép időt, barátom? — kérdeztem tőle.

— Oh, uram, hogyne akarnék!

— No hát majd megkapja.

A német elcsodálkozott.

— De kitől kapom?

— Tőlem, barátom. Eddig is csak azért esett, mert nekem nem volt esernyőm. Most veszek egyet és meglátja, azonnal kisüt a nap.

— Oh, tegye meg, uram, tegye meg — suttogta a német elérzékenyülten, s meleg kézszorongatással kibocsátott az esőbe. — Nekivágtam utolsó esernyőtlen utamnak.

Az esernyős üzletben is jóllaktak már az esővel. Kivülem már mindenkinek volt esernyője, uj vendégek nem jöttek, a régiek megszöktek, az üzlet pangott.

Kiválasztottam egy esernyőt.

— Mi az ára?

— Öt forint.

Letettem az esernyőt.

— Kivánják-e, kérdeztem, hogy kiderüljön az ég?

Általános sóhaj: Hogyne kivánnók!

— Akkor adják ide az esernyőt három forintért, mert a mint azt én kinyitom, vége az esőnek.

Az esernyősök tamáskodtak. Az üvegajtón át vigasztalan szürkesség bámult az üzletbe, a kirakat üvegjén kopogott az eső. Lehetséges ilyen csoda?

— Ne tétovázzanak! — intettem őket. Végre is önök járnak jobban. Önöknek csak két forintjukba kerül a napfény, nekem három forintomba. Nos?

Megfogtam a kilincset:

— Adják? nem adják?

— Adjuk! — kiáltotta ijedten az üzlettulajdonos.

Kifizettem az esernyő árát s ime, már csak szitálva hullt az eső. Kiléptem az utczára s széthasadtak a felhők. Kinyitottam az esernyőt és az eső elállt, a nap kisütött.

Összecsaptam az uj parazolt, a hónom alá dugtam és igy szóltam az álmélkodó esernyőhöz:

— Most pedig megyek haza és nyugalomba helyezem az esernyőt: itt egyhamar nem esik.

Odahaza a vendéglősöm csaknem a nyakamba borult elérzékenyülésében.

Szinház.

A szökött katona.

Szigligeti Ede kitünő énekes népszinmüve nagyobb közönséget érdemelt volna meg, mint amilyent tegnap este láttunk a szinházban, ahol végre néhány hiánytól eltekintve, egy elfogadható népszinmü előadást is láttunk.

A czimszerepet *Békéssy* játszotta ügyesen és hatásosan. Énekszámai mind sikerültek kivéve azt a második felvonásbeli kettőst, amelyet *Rubos* inkarnátus gyomorhangja silányitott tönkre.

Kállay Lujza eleven Julcsa volt, minden dalát megismételtették. Pompás alakot csinált *Follinusz* Lajosból és *Locsarekné* Korpádinéből.

Follinusné (Kamilla), *Benedek* (Monti gróf), *Szilágyi* (Gémesi) és *Bartha* (Völgyi) jó ensemblét alkottak. *Beczkói* (Pista) mulatságos figura volt.

A kar határozott megrovást érdemel, mert fegyelmezetlenségével az első kardalt botrányosan tönkreénekelte.

A ballerinák az álarczos báli jelenésben egy ügyes tánczot lejtettek, amelyért méltán megtapsolta őket a közönség.

Irodalom Müvészet.

* **Bethlen Gábor kora.** Az Athenaeum r.-társaság kiadásában megjelenő „A magyar nemzet története“ czimü tiz kötetes nagy munkának (millenniumi kiadás) hatodik kötetéből most jelentek meg a 90., 91., 92. füzetek, melyekben Angyal Dávid tovább folytatja „Magyarország történetét II. Mátyástól III. Ferdiandig“ és ennek a korszaknak legmozgalmasabb ioőszakát tárgyalja, melyet az akkori események kiváló vezérférfiáról „Bethlen Gábor korának szoktak nevezni. Az ellenreformáczió győz az egész vonalon és vele a bécsi udvar befolyása magyar ügyekre. A katholikus ősi vallás védői és annak visszaállitására, régi egységének megálapitására törekvő párt felül kerekedik és miután az iskolázás, a hitterjesztés, a lelkipásztorkodás terén mindenütt felveszi a harczot a protestantizmussal, az ellenreformáczió nem remélt eredményeket mutat fel és már a protestantizmust végveszedelemmel fenyegeti. Ha ezt a vallási harczot csak a magyar vivta volna meg a magyarral, ennek a küzdelemnek nem lett volna más jelentősége, mint hogy az egyik nézet, az egyik felfogás győz a másik felett. Egyszerü belügy, pártpolitika lett volna. Amde mindkét fél részéről külpolitikai okok vegyültek a küzdelembe és ezt a szerencsétlen országot a polgárháboru tüzébe hajszolták. Ezt a vallaspolitikai pártoskodás szomoru korszakát mély igazságérzettel, a való tények szorgos felderitésével és minden oldalról való megvilágitásával, szigoru tárgyilagossággal irja le Angyal Dávid és munkáját épen ez teszi igen becsessé, mert erről a korszakról eddig jóformán csak felekezeti elfogultságtól sugalmazott monografiákat birunk, holott ez a korszak egyike a legtanulságosabbaknak a magyar nemzet történetében. A füzetekben majdnem minden egyes lapon egy-egy igen érdekes szövegképpel illustrálja a korszak eseményeit; a képek többnyire egykoruak. — Ezenkivül számos rendkivüli finom kivitelü mümelléklet van a füzetekhez csatolva. Igy „Bethlen Gábor királyi zászlaja 1620-ból,“ egykoru metszet után; II. Ferdinánd fogadja a népek hódolatát.“ „Magyar lovas vitéz 1616-ból egykoru szines kép Ernst Lajos gyüjteményéből; „Pázmány Péter és kora“ Lotz Károlynak az Akadémiában levő nagyszabásu falfestménye után készült remek fénynyomat stb. Egyes füzet ára 30 kr. Kapható minden hazai könyvkereskedésben.

CSARNOK.

A fekete-ruhás leány.

A *Debreczeni Ellenőr* részére *angolból* ford.

Fluck Jolán.

— (Folytatás.) —

Norreys nem hátrált vissza, sem fel nem kiáltott, hanem szemei csodálatosan lángoltak a mint a leány felé közeledett.

Később, sok idő multával eszébe jutott, hogy Maisien nem lehetett észre venni a meglepetés jelét, de elpirult, erre is jól emlékezett s ez a pirulás kimondhatatlan örömmel töltötte el akkor szivét.

Találkoztak, kezet fogtak s egy perczig námán tekintettek egymásra.

— Hogy van Norreys ur? törte meg a csendet végre a leány. Ugy-e minő meleg van? Eppen most kisértem a házba atyámat, nagyon kifáradt, nem akart tovább maradni, én pedig örültem, hogy egyuttal felfrissithetem magamat e kellemes árnyas helyen.

— Atyját? ismétlé az ifju gépiesen.

— Igen atyámat; most pár napig itt tartózkodunk Laxter Hillben. Sajnálom, hogy elment, szerettem volna önt bemutatni neki. S ezt oly természetes hangon mondta, hogy Despardot még jobban elbüvölte vele.

— Pedig mennyire örültem volna, ha megismerhettem azt, a kit ön ugy szeret! Remélem máskor szerencsésebb leszek. Most is kegyedre gondoltam, igen kegyedre Fford kisasszony, hiszen egyebet sem teszek utolsó találkozásunk óta!

Maisie különös arczkifejezéssel tekintett rá.

— Valóban . . . mondá kételkedő hangon.

— Oh kérem ne mondjon semmit, mig végre nem hallgatott. Epen most, mikor össze találkoztunk, azon gondolkoztam, vajjon lesz-e alkalmam kegyednek elmondani azt a mit érezek. Ime itt van, nem akarom tehát elszalasztani. Szeretem önt, szivem mélyéből s szerettem már akkor, mikor még magam sem gyanitottam azt . . .

— Első találkozásunk óta, mikor Englewoodnénál meglátott? kérdé a lány s hangjából valami gunyolódás féle hallatszott, de Despard nem vette azt észre.

— Igen, válaszolá őszintén s arcza elkomolyodott, mintha jól átakarná gondolni a mit mond, igen ugy emlékszem, hogy első találkozásunk óta szeretem, bár azon az estén nagyon udvariatlan voltam, ezt beismerem . . . akkor még féltem a szerelemtől s küzdöttem ellene.

Én nagyon önző vagyok, nem akartam megházasodni, hogy szabadságomat el ne veszitsem. Mind hiába az érzelem erősebb volt nálam. Kegyed nagylelkü, okos leány ugy-e megbocsátja őszintesémet?

Elhiszi, hogy szeretem, hogy mindjárt megszerettem, csak azon gondolkoztam egy ideig, vajjon szerény jövedelmem elég lesz-e arra, hogy megházasodjam?

De most . . . most már nem törődöm semmivel s egyedüli vágyam csak az, hogy az ön bájos ajkairól hallhassam azt, hogy szeret. Maisie-ne legyen kegyetlen irányomban!

Hirtelen elhallgatott, noha senki sem vágott szavába. Maisie félig elfordította fejét, némán, mozdulatlanul állt s nem lehetett arczába látni.

— Maisie, ismétlé Despard könyörgő hangon.

Ekkor a lány feléje fordult, arcza biborban égett, szemei lángoltak, de hangja nyugodt és kimért volt.

— Kegyetlen ön irányában ! ismétlé. Igazán boszant, hogy többet gondoltam és törődtem önnel, mint a mennyit kellett volna, Már azt hittem, hogy jó barátok leszünk s eltekintve holmi csekély hibájától, egészen derék, rokonszenves embernek tartottam. Szinte elfelejtettem ama bizonyos első találkozást. De most . . . oh Istenem mennyire csalódtam . . . és még szemembe mondja, hogy félt tőlem, miért is találkoztunk ? . . .

S a mint beszélt miud jobban-jobban felhevült és szemei megteltek könynyel !

Despard halvány lett, mint a viasz.

— Fford kisasszony mondá a felindulástól remegő hangon, — ön megtagadhatja kérésemet, megvetheti gyöngeségemet ha tetszik, de egygyel nem vádolhat s ez az egy a szinlelés. Én a tiszta igazságot mondtam.

Igen szerettem önt Fford Mary, szerettem lelkem egész hevével, de most már valami egyebet is érzek . . . és habozott, vajjon kimondja-e, hogy mit ?

— Gyülöletet ugy-e ? kérdé a leány gunyosan.

(Folyt. köv.)

Közgazdaság.

A Hajdumegyei Takarékpénztár közgyülése.

Hajdu-Szoboszló, jan. 17.

Ma tartotta meg nálunk a *Hajdumegyei Takarékpénztár Részvénytársaság* évi rendes közgyülését, mely mivel választásokkal volt összekötve, igen népes volt.

Tiz órakor *Adler* Samu vezérigazgató megnyitván a közgyülést, bejelenti, hogy 407 részvény tétetett le 77 részvényes által. A mult évi zármérleg felolvastatván, dr. Czeglédy Mihály és Fekete Sándor több rendbeli felszólalásai s Adler Samu kellő felvilágositásai után, a közgyülés által egyhangulag elfogadtatott. Az évi mérleget lapunk annak idején részletesen ismertetvén, ezuttal csupán azt akarjuk fölemliteni, hogy az intézet nagyobb és szélesebb alapokon müködvén, ennek mérvéhez képest adója is mintegy 1200 frttal emelkedett. A zárszámadások után Adler Samu igazgató köszönetét fejezi ki a részvényeseknek az eddigi támogatásért, az elnöki széket átadja *Körner* Réla igazgatósági tagnak, kinek vezetése mellett, elnök igazgatóvá egyhangulag megválasztatott *Adler* Samu, pénztárnokká : *Kovács* Gábor eddigi pénztárnok, könyvvezetővé *Erdős* Lajos eddigi könyvvezető és segédkönyvelővé *Nagy* Gábor, a régi s. könyvelő. Takarékpénztári jogtanácsos *Hetey* Ignácz ügyvéd lett. Az igazgatóság tagjaiul beválasztattak : *Fogthüy* János, dr. *Simon* Gáspár, M. *Tóth* Pál, *Gőbel* József, *Parti* Gábor és *Jeges* János. Nehány szavazat egyesek között megoszlott. A választmány tagjai lettek : *Vágó* András, *Czeglédi* István, *Csanádi* Lajos, *Szászi* Lajos, *Somogyi* Gábor, *Mónus* Gyula, K. *Tóth* Bálint, *Czeglédi* Sándor. Egyes szavazatok itt is megoszlottak. E választások után a közgyülés véget ért.

Délutáni ½1 órakor Adler Samu vezérigazgató 62 teritékü ebédet adott azok részére, akik a mult évi január hó 19-én tiz éves vezérigazgatói müködése alkalmával rendezett banketten megjelentek. A „Bika“ vendéglőben rendezett ebéden megjelentek : Dr. Hetényi Lipót, a szoboszlói takarékpénztár igazgatója, Zsigmond Sándor ev. ref. esperes, Adler Farkas, Róth Lajos, Szivós Géza, Hetey Ignácz, dr. Kiss Sándor, dr. Czeglédy Mihály, dr. Grósz Adolf, Kossovich László, Lengyel Imre kir. táblai biró ; Kabáról, az ottani fiókteleptől Horváth Kálmán, Mandel Samu, Csordás József és Sápi Lajos ; a püspökladányi fiókteleptől : Frőhnert Lajos r. kath. lelkész ; Szováthról Szücs József, Szücs Ferencz és Veress József. Ezenkivül számosan a helybeli igazgatósági, választmányi tagok és részvényesek közül. A negyedig fogás után Adler Samu üdvözölte vendégeit, mely után megeredt a toasztok árja. Zsigmond Sándor, dr Hetényi Lipót, Adler Farkas, Hetey Ignácz, Fehér Gábor és Frőhnert Lajos felköszöntői, illetőleg felszólalásai, valamint Kiss Albert szellemes dikcziói „és nótái“ tetszéssel fogadtattak. A kedélyes mulatság a késő esti órákban ért véget. (B.)

—

Érték-tőzsde.

A debreczeni „közgazdasági bank részv.-társaság“ közlése. 1897. január hó 19-én.

Államadósság :			
Magyar aranyjáradék 4%	—	122.—	122.50
„ vasuti beruházási köt. 4½%		123.25	124.25
„ koronajáradék 4%	—	99.50	100.—
„ regále vált. köt. 4½%	—	100.75	101.75
Osztrák aranyjáradék 4%	—	122.75	123.25
Egységes államkötvény 4¹⁰/₁₀%		102.60	102.10
Tisza-szegedi 4%-os nyer.-sorsj.		141.—	140.—
Részvények :			
Magyar hitelbank részvény	—	413.50	414.—
Osztrák hitelbank részvény	—	374.25	374.50
Magyaripar- és keresk. bank. r.		104.—	104.50
Sorsjegyek :			
Magyar jelzálogbank 4%-os sorsj.		122.50	123.—
„ „ 3-os „		103.50	104.50
Osztrák földhitel sorsjegy 3%-os		116.75	117.75
Magyar vöröskereszt sorsjegy		10.60	11.—
Osztrák „ „	—	21.—	21.50
Olasz „ „	—	12.10	12.60
Bazilika sorsjegy — —	—	7.60	7.90
Jó-szív „ — —	—	3.90	4.20
Pénznemek :			
Cs. és kir. arany — —	—	5.65	5.73
20 markás arany — —	—	11.75	11.79
20 frankos arany — —	—	9.51	9.55
1 Sovereigns — —	—	11.99	12.03
Debr. I-ső tkptr. 4½%-os zl.	—	99.—	99.50

—

Budapesti gabona-tőzsde.

Budapest, január 18.

Buzát ma gyöngén kináltak, a kereslet korlátolt volt. — Elkelt lanyha irányzat mellett néhány ezer vaggonrakomány mm. 5 krral olcsóbb áron.

Egyéb gabonanemüekben gyér forgalom, mellett az árak változatlanok maradtak.

Határidő-üzlet.

Az irányzat lanyha, később hanyatló volt, a forgalom kerlátolt.

Hivatalos felmondások nem történtek.

Hivatalos zárófolyamok déli 1 órakor.

			frt
Buza márcz.-ápr.-ra		1897	8.27—.29
Rozs „		1897	6.75—.77
„ szept-.re		1897	—.—.—
Tengeri máj.—jun.-ra		1897	3.85—.3.87
szept.—okt.		1897	—.—.—
Zab máj.—jun.		1897	5.96—6.00
Repcze aug.—szept.		1897	11.20—.30

Zárlat 4 óra 30 perczkor :

			frt
Buza	1897. őszre		8.——8.28
Rozs	1897 „		0.——6.—
Tengeri	1897	aug.-szept.-re	0.——5.—
Zab	1897 „		0.——3.—
Repcze	1897 „		11.30—11.35

—

Sertéspiacz.

Budapest, január 18.

Magyar elsőrendü : Öreg nehéz (páronkint 400 klgron felüli sulyban) — krtól — krig., Öreg közép (páronkint 300—400 klgr sulyban) — krtól — krig. Fiatal nehéz (páronkint 320 klgron felüli sulyban) — krtól — krig. Fiatal közép (páronkint 251—320 klgr. sulyban) — krtól — krig. Fiatal könnyü (páronkint 250 klgrig terjedő sulyban) — krtól — krig. *II. Magyar szedett :* Nehéz (páronkint 280 klgron felüli sulyban) — krtól — krig. Közép (páronkint 220—280 klgr. sulyu) — krtól — krig. Könnyü (páronkint 220 klgrig terjedő sulyban) — krtól — krig. Sertéslétszám 1897. évi jan. hó 15-ik napján volt készletben 5515 darab. 1897. évi jan. 16. 17-dik napjáig felhajtatott 791 darab, 1897. jan. hó 16—17-dik napján elszállittatott 271 db. 1897. jan. hó 18-ik napjára maradt készletben 6036 db. — A hizott sertés üzletirányzata változatlan.

Ingatlanok forgalma.

A debreczeni kir. törvényszék telekkönyvvi osztályánál. —

10. Ökrös Sándor és neje Barna Juliánna 3379. népsorszámu házát megveszik Kelein Mihály és neje Lampenfeld Róza 2500 frtért.

11. Dr. Bencsik József ügyvéd budapesti lakos eladja néhai atyja Benesik Boldizsár után öröklendő s a debreczeni 3244. sztjkvben A. I. 3483. és 7030. hrsz. alatt feglalt házastelek és ondódi földnek őt illetendő 44. részét Bencsik Károlyné Dancs Irmának 1600 frtért.

12. Végh János és neje László Zsuzsánna kut-utczai 3230. sorszámu házát megveszik Móricz András neje Poroszlai Zsófia 975 frtért.

13. Vilmos Lajos és neje Piránszky Róza megveszik Hegedüs István és neje Simay Berta burgondia-utczai 307. sorszámu házát 23,500 frtért.

14. Stern Hermann csődtömegéhez tartozó nagyvárad-utczai 2212. sorszámu házát az ondódi földjével együtt birói árverésen 10,501 frtért megvette Vadon Sándor ügyvéd debreczeni lakos.

Bérkocsik díjszabályzata.

	Két lovas	Egy lovas
I. Napszámra :		
Egész napra, reggeli 7 órától esti 9 óráig	5 —	3 —
Fél napra, reggeli 6 órától d. u. 1-ig, vagy d. u. 1-től esti 9 óráig	3 —	2 —
II. Óraszámra.		
Fél órára	— 40	— 30
¾ órára	— 60	— 45
Egy egész órára	— 80	— 60
Minden következő órára	— 40	— 30
Az utolsó órán tul félórára v. kevesebb időre	— 20	— 15
III. Egyes járatokért.		
Megállapodás és visszamenet nélkül a város sorompóin belül.	— 50	— 30
IV. Meghatározott járatok.		
Temetéseknél (vallászkülönbség nélkül), ha a végtisztesség a templomban történik	— —	— —
A temetőbe ki és vissza	2 —	1 40
A háztól egyenesen a temetőbe ki és vissza	1 20	— 80
A szinházba menet	— 60	— 40
A szinházból jövet	— 80	— 60
Bármely vasuti indóház vagy raktárhoz nappal menet vagy jövet kézi táskával	— 50	— 30
Éjjel menet vagy jövet kézi táskával	80	— 60
A kocsis mellé elhelyezett minden darab málha után külön 10 kr. dij jár.	— —	— —
A korcsolyázó, vagy csónakázó tóhoz, czukor-gyár, légszesz-gyár, kertészeti egylet és gőzmalomhoz menet vagy jövet	— 50	— 30
Menet és visszajövet egy órai várakozással	— 80	— 60
A nagyerdei fürdőházhoz, polgári vagy katonai lövöldéhez menet vagy jövet	50	— 30
Menet és jövet egy órai várakozással	1 —	— 70
Minden következő órára	— 60	— 40
Külső barom- és lóvásártérre oda és vissza egy órai várakozással	1 20	— 90
Minden következő órára	— 40	— 30
Katonai laktanyához és katonai kórházhoz menet vagy jövet	— 50	— 30
Menet és visszajövet 1 órai várakozással	— 80	— 60
Minden további órára	— 40	— 30

A dijak reggeli 6 órától esti 9 óráig számittatnak.

Debreczeni városi szinház.

Folyó szám 116. **Bérlet 94. szám.**

Kedden, 1897. január hó 19-én:

Szép Heléna.

Nagy operette 3 felvonásban. Irták: Meilhac és Halevy. Zenéjét szerzé: Offenbach J.

—

Szerdán, január hó 20-án:

B. Ruzsinszky Ilona első felléptével betegsége után:

A boissyi boszorkány.

Nagy operette 3 felvonásban.

Kiadó és laptulajdonos:
„Csokonai" nyomda és kiadó részvénytársaság.
Felelős szerkesztő: **Ifj. Gily Ede.**

Szabó Lajos Fiai

czég

tudatja a n. é. közönséggel, hogy a közelgő farsangra már raktárra érkeztek a

legujabb

Farsangi divat-

-czikkek:

szines selymek, világos szinü divatszövetek, selymes Zephirek, szerb vásznak, mosó Batistok, legyezők, szalagok, kesztyük.

15-0—13

Vasuti menetrend.

Érvényes 1896. október hó 1-től.

Egységes vasuti idő szerint.

Debreczenből indul:

		ó.	p.
Budapest felé (gyorsvonat)	reg.	8	40
Budapest-Nagyvárad felé	d. u.	12	36
Budapest—Nagyvárad felé	este	10	31
P.-Ladány—Nagyvárad-felé *) . . .	d. u.	3	48
P.-Ladányig (minden kedden) . . .	déli	12	—
Csak P.-Ladányig vegyes vonat. .	este	8	15
Szatmár—M.-Sziget felé	d. u.	4	07
Szatmár—M.-Sziget felé	este	8	—
Szatmár—M.-Sziget felé	éjjel	3	05
Csak Szatmárig	reg.	5	30
Miskolcz—Kassa felé	reg.	8	25
Miskolcz—Kassa felé	este	8	10
Szerencs-S.—A.-Ujhely-Kassa felé	d. u.	4	02
H.-Böszörmény—Büd-Sz.-Mihály-felé (m. áll. v.-tól)	reg.	5	28
H.-Böszörmény—Büd-Sz.-Mihály-felé (vásártérről)	reg.	5	51
H.-Böszörmény—Büd-Sz.-Mihály-felé (m. áll. v.-tól)	d. u.	3	57
H.-Böszörmény—Büd-Sz.-Mihály-felé (vásártérről)	d. u.	4	10
Füzes-Abony felé (m. áll. v.-tól)	reg.	4	42
„ „ „ (vásártérről). . .	reg.	5	—
Ohat-Kócs-Polgár felé m. áll. v.-tól .	d. u.	4	12
„ „ „ „ (vásártérről) .	d. u.	4	24
Derecske—Nagy-Léta felé	reg.	8	35
Derecske—Nagy-Léta felé	d. u.	4	17

*) P.-Ladánytól gyorsvonat.

Debreczenbe érkezik.

Kassa—Miskolcz felől .	este	7	50
B.-Szt.-Mihály H.-Böszörmény felől (vásártérre)	reg.	8	09
B.-Szt.-Mihály H.-Böszörmény felől (m. áll. v.-hoz)	reg.	8	17
B.-Szt.-Mihály H.-Böszörmény felől (vásártérre)	este	6	40
B.-Szt.-Mihály H.-Böszörmény felől (m. áll. v.-hoz)	este	6	49
F.-Abony felől (vásártérre) . . .	d. u.	5	23
F.-Abony „ (m. áll. v.-hoz) .	d. u.	5	32
Ohat-Kócs-Polgár felől (vásártérre)	reg.	7	50
Ohat-Kócs-Polgár „ (m. á. v.-hoz)	reg.	8	—
Derecske—Nagy-Léta felől . .	reg.	7	25
Derecske—Nagy-Léta felől	d. u.	8	18

Budapestre érkezik:

A reggel 8 ó. 40 p.-kor induló gyv.	d. u.	1	50
A déli 12 ó. 36 p.-kor induló szv.	este	8	10
Az este 10 ó. 31 p.-kor induló szv.	reg.	5	45

Budapestről Debreczenbe indul:

A délután 3. ó. 47 p.-kor érk. szv.	reg.	9	40
Az este 7 ó. 09 p.-kor érkező gyv.	d. u.	2	15
Az éjjel 2 ó. 40 p.-kor érkező szv.	este	7	05
Az éjjel 2 ó. 40 p.-kor érkező szv. P.-Ladányig gyv. átszállással	este	9	15

Debreczenbe érkezik:

Budapest—Nagyvárad felől	d. u.	8	47
Budapest—Nagyvárad felől gy.-v. .	este	7	09
Budapest—Nagyvárad felől	éjjel	2	40
Nagyvárad P.-Ladány felől	reg.	7	40
Csak P.-Ladánytól	reg.	5	12
M.-Sziget—Szatmár felől	reg.	7	59
M.-Sziget-Szatmár felől	d. u.	12	16
M.-Sziget—Szatmár felől	este	10	16
Csak Szatmárról	este	6	58
Kassa—Miskolcz felől	reg.	8	07
Kassa-S.-A.-Ujhely-Szerencs felől .	déli	12	21

A világpiaczot

uralja a „Prowodnik" orosz Gummiáru-gyár Rigában, melynek

Gummi-czipői

törvényileg védett 62—2—1

Csillagjegygyel

vannak ellátva.

Ezen gummiczipő-gyár rövid 6 év alatt körülbelől **8000** nagybani vevőt szerzett ami a **gyártmány kitünőségét** legjobban igazolja. A „Prowodnik" rigai gummiczipő-gyár mely 1890-ben alakult, Oroszországban a legujabb, a legmodernebb gépberendezése van, a legjobb anyagot dolgozza fel, **ozipőinek legjobb állása, legszebb fénye** van és **minőség** tekintetben minden **régibb gyártmányt** felülmulnak. Ezen gyártmány a legutóbbi 6 esztendő alatt olyan hirnevet szerzett, hogy ezzel a **régibb gyárak** készitményeit **leszoritotta**. Kitünő minőségénél fogva ezen gyártmány a legutóbbi szentpetervári közegészségi kiállitáson a **nagy arany éremmel** lett kitüntetve és a **császári sas** adományozása czéljából felsőbb helyen ajánlatba hozva. Ezen jegy valamennyi jobb üzletben kapható, sziveskedjék tehát erre ügyelni és kérjünk mindig

valódi orosz gummi- és hóczipőt **„csakis a csillagjegygyel".**

Csillag Anna személyesen az eladónő!!

ÉN CSILLAG ANNA

185 cm. hosszu Loreley-hajammal, melyet az általam feltalált kenőcs 14 havi használata után nyertem, s mely az egyedüli szer **a hajkihullás** ellen, elősegiti **a hajnövést** s **erősiti a hajbört**; uraknál elősegitelt és **erős szakállnövést**. Rövid használat után **ugy a haj,** mint a **szakállnak** természetes szin és sürüséget kölcsönöz és megóvja korai őszüléstől a legmagasabb korig. Ára egy tégelynek 1 frt., 2 frt., 3 frt. és 5 frt.

Naponta szétküldés az egész világba az összeg beküldése vagy utánvét mellett.

CSILLAG ANNA BÉCS, I., Seilergasse 9. szám.

Csillag Anna-fésü kenőcs mellett törhetetlen, ára 1 frt.
Csillag Anna-hajkefe a legfinomabb ára 1 f. 50 kr.

Csillag Anna ő nagyságának!

Kérem alanti ozimre Kielmansegg grófné kormányzóné ő exellenoziája részére, Wien, Herrengasse, három 2 frtos tégely hajkenőcsöt küldeni, amely már eddig is kitünően bevált. Tisztelettel Pletzl Irma, ő excellenoziája komornája.

Salatina, Csehországban.
T. **Csillag Anna** kisasszonynak!
Legyen szives nekem kitünő kenőcséből két tégelyt, a használati utasitással együtt, czimemre küldeni.
Herczeg Auersperg Ferencz.

T. **Csillag Anna** kisasszony!
Kérem az ön hires hajkenőcséből nekem egy tégelylyel küldeni.
Bécs. **Gróf Conrey Félix.**

Bakony-Szt.-László.
T. **Csillag Anna** kisasszony!
Postai utánvét mellett kérek az ön hires pomádéjából két tégelylyel.
Id. Esterházi imre gróf.

Igen tisztelt **Csillag Anna** k. a!
Sokat hallottam az ön kenőcsének kitünő hatásáról s azért kérek egy nagy tégelylyel postafordultával küldeni. Kiváló tisztelettel
Id. Gróf Esterházy László

Csillag Anna kisasszonynak!
Felkérem önt, hogy kitünő kenőcséből egy tégelyt postafordultával részemre küldeni sziveskedjék.
Reichenberg. **Lovag Liebig Lajos.**

T. **Csillag Anna!**
Az ön hires hajkenőcséből kérem küldjön számomra egy tégelylyel.
Abauj-Szemere. **Pallavicini A. őrgróf.**

T. Cz.
Postautánvét mellett kérek egy tégelyt az ön biztos hatásu hajkenőcséből.
Pickfeld. **Wurmbrandt Anna grófnő,**

T. **Csillag Anna** k. a.
Kérem, sziveskedjék nekem postafordultával két tégelylyel küldeni az ön kitünő hajkenőcséből.
Prága. **Reindorfi Schwenk L.** cs. és kir. kapitány özvegye.

T. **Csillag Anna** kisasszony!
Legyen oly szives, küldjön nekem az ön kipróbált hajkenőcséből három tégelyt.
Trient. Tirol. **Ebensteini Girardi Jakab.**

T. **Csillag Anna** urnőnek!
Kérem nekem ismételten küldeni 4 tégelylyel az ön kitünő hajkenőcséből
Gothen, (Anhalt.) **Carolath herczegnő.**

T. **Csillag Anna** k. a!
Kérem postafordultával az ön hires hajkenőcséből még egy tégelylyel küldeni.
Graz, Hofgasse.
Dr. Báró Neupauer Sándor.

T. **Csillag Anna** k. a!
Tisztelettel kérem, legyen szives nekem az ön kitünő hajkenőcséből egy tégelylyel küldeni postai utánvét mellett.
Küpösd. **Gróf Starhemberg Guido.**

„Egyetlen Natália" Pomádé egyedüli szépitő szer, amely az arczuak szép és idült kinézést létre hoz, simitja az arczon levő ránczokat és az arczon előforduló pattanások, Vimmerlik, persenések egész tisztára elmulnak.

„Egyetlen Natália" Pomádé egyszerü és hatása biztos, és azért is ne hiányozzon egy női toilettasztalon sem. **Ára egy tégelynek 2 frt Natalia Puder 80 kr. Natalia-Szappan 50 kr.**

Főraktár Csillag Anna, Bécs, I., Seilergasse 9. 24 10-3

„Csokonai" nyomda és kiadó r.-t. nyomása. 1897.